

que en intentar, aquest, expansionar-se pel creixement de la ciutat, ha topat sempre amb l'obstacle de la via ferrada, quedant gairebé incomunicat un barri que en l'actualitat té ja molta importància, amb la resta de la població. I, és amb el fi d'acabar amb aquesta anormalitat, que hom va a canviar el traçat de la línia i construcció de la nova estació. Si així no es fes, fóra immensa la pèrdua que representaria per a la capital vallesana el continuar posseïnt un estació insuficient per al tràfec, i privant també l'eixamplament del nucli urbà en uns indrets molt adequats per a desenrotllar-se.

Els estudis ja són fets i tot sembla que està a punt per a començar immediatament les obres. Però, al nostre entendre, amb la solució que hom vol donar a aquest problema, no quedarà pas resolt satisfactòriament. Hom projecta traslladar l'estació als terrenys limitats per la carretera de Mataró d'una banda, i per la ratlla divisòria dels termes de Granollers i l'antic de Palou a l'altra. Creiem que el fer tal cosa fóra un lamentable error, que perjudicaria notablement la ciutat; intentarem demostrar-ho.

El nucli de la ciutat que té una vida més palpitant, és ben evident que és el de la part central. Les botigues i comerços són acumulats en ell, i barrejant-se llur activitat amb la de les institucions oficials, absorveixen per sí sols bona part del tràfec ciutadà. Essent alhora el casc antic de la població, és natural que el nostre tradicional mercat, que fa deu segles que es celebra, hagi viscut sempre al seu redós. Ultra aquestes característiques importants, reuneix la de la seva especial situació topogràfica: equidistant dels extrems de la població, resulta ràpid, econòmic i de comoditat el traslladar-s'hi. Cal, doncs, tenir en compte aquests factors essencials i importantíssims per a la vida de la ciutat en determinar l'emplaçament de la nova estació. El lloc esmentat per a bastir-la de nou és excessivament allunyat del nucli central, i si des d'ell resultaria incòmode el traslladar-s'hi, amb més raó ho fóra encara per a l'extrem N. i E. de la població. Aleshores, probablement que bona part del tràfec passaria a la línia electrificada de Sant Joan, l'estació de la qual fóra més propera, el transport més econòmic i l'avantatge de comptar amb un servei ràpid i complet. Aquestes raons creiem que són, per sí soles, prou convincents. Només cal meditar el perjudici que portaria al mercat setmanal i les molèsties que ocasionaria a la majoria d'habitants l'ésser excessivament allunyats de l'estació, per a fer desistir tot seguit d'aquest projecte.

Però, ja que hem indicat el perquè trobem equivocat tal propòsit, cal que assenyalem ara quina és la nostra solució. La tendència a descon-